

[Nathalie Lind.]

udvalget, men principelt vil jeg sige, at vi fra venstres side gerne arbejder med på en ordning, hvorefter dyreforsøgene med en afbalanceret hensyntagen også til det, forskningen og sygdomsbekæmpelsen kræver, tilrettelægges på så human en måde som muligt.

Som det tidligere har været nævnt her i tinget, arbejder man jo i Europarådet med en konvention om humanisering og harmonisering af reglerne for forsøg med levende dyr. Det kunne måske tale for, at man afventede en dyberegående lovrevision, men som sagt, vi vil godt være med til i udvalget at foretage en saglig drøftelse af det, jeg mener er lovforslagets vigtigste indhold, nemlig hvorvidt man skal ændre kontroludvalgets sammensætning og funktion.

Wamberg (FP):

Dette forslag er fremsat af enkeltmedlemmer fra stort set alle i folketinget repræsenterede partier. Fælles for forslagsstillerne er ønsket om, at færrest muligt dyr benyttes til videnskabelige forsøg. Jeg er overbevist om, at samtlige tingets medlemmer deler forslagsstillerens ønske om, at intet dyr må udsættes for unødige lidelser. Jeg er heller ikke i tvivl om, at forslagsstillerne hensigter med forslaget er overordentlig velmente, men jeg er desværre yderst skeptisk over for, om forslaget betyder et fremskridt, der i tilstrækkelig grad tilgodeser både hensynet til den maksimale beskyttelse af forsøgsdyr og hensynet til, at videnskabelig forskning ikke hæmmes unødvendigt.

Da dette spørgsmål blev rejst af hr. Jens Møller i form af et spørgsmål til den daværende justitsminister, henviste justitsministeren i sit svar efter min opfattelse med fuld ret bl. a. til § 5 i den i 1953 vedtagne lov nr. 93. Ved en nøje sammenligning mellem loven fra 1953 og det her fremsatte forslag forekommer det det overvejende flertal af fremskridtspartiets medlemmer, at 1953-loven langt bedre i princippet end det her fremsatte forslag opfylder de krav, der med rette kan stilles til en lov, der har beskyttelse af forsøgsdyr til formål.

Ved på ny at gennemgå loven fra 1953 skal jeg imidlertid medgive forslagsstillerne, at der er enkeltheder i 1953-loven, som samfundsudviklingen siden da har ændret forud-

sætningerne for, hvorfor vi i fremskridtspartiet meget gerne medvirker til en snarlig revision af denne lov, hvorimod det forelagte forslag, i hvert fald i den foreliggende form, kun efter drastiske ændringer under udvalgsbehandlingen og grundige forhandlinger med de interesserede forskere og dyreværnsorganisationer kan forvente støtte fra fremskridtspartiet.

Burgdorf (KF):

Jeg er overbevist om, at justitsministeren alias den tidligere kirkeminister vil nikke genkendende, når jeg citerer den gamle vismand fra Prædikerens Bog, der siger, og ikke helt forkert efter min mening, at Gud skabte mennesket, som det burde være, men det har så mange sære ting for.

Det er en kendsgerning, at på alle de menneskelige områder har mennesket båret sig mærkeligt ad, og det har man også op igennem tiden gjort, når det drejede sig om forsøg med dyrene.

Men det er tilbage i tiden, og vi står i 1975 nu. Der er ingen tvivl om, at der har været påført dyrene megen lidelse op igennem tiden. Man har åbenbart også på dette område ment, at her gjaldt den gamle sentens, at målet helliger midlet. I den hellige vivisektions navn har man påført forsøgsdyrene megen lidelse. Men det er samtidig en kendsgerning, at man ved disse forsøg er nået et langt stykke ad den menneskelige sygdomsbekæmpelses vej. Det går ikke, at vi i vor humanisering ved lovgivning som det foreliggende forslag går alt for stærkt ind på dette og tager følelserne med. Jeg er klar over, at det går ikke.

Med det foreliggende lovforslag har man forsøgt at øve ret og skel ved, at forsøg og forskning kan foregå på human vis og under betryggende kontrol, men det må retfærdigvis også indrømmes, at lovforslagets tilblivelse har været temmelig ensidig, på den måde at kun dyreværnsforeninger og folketingsmedlemmer har deltaget i udarbejdelsen; den videnskabelige forskning har ikke været med, efter min mening ikke tilstrækkeligt i hvert fald.

Jeg har nu alligevel den mening, at vi har truffet noget af det rigtige ved dette forslag. Fra dyreværnsside mener man, vi ikke er gået langt nok med restriktioner i dette lovforslag, og fra forskerhold er man heller ikke